

CIRPIEC (1) *sb m*

G sg cirpcu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. s.v. cierpiec.

Cierpliwość:

Zwrot: »cirpcu przyłożyć«: gdy kto skurczywszy ramię/ á cirpcu przyłożywszy/ gładce co rzecz.

Górndworz R6v.

Cf **CIERPIENIE**, **[CIERPIĘTLIWOŚĆ]**, **CIERPLIWOŚĆ**, **CIRPIĄCOŚĆ**,
CIRPIEDLIWOŚĆ, **CIRPIĘDNOŚĆ**

DM